

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali előrefizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor terfoglata 12 fillér.
Többzsöri hirdetésnél árkedvezmény.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezészerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Ünnepély előtt.

Alig néhány nap választ el azoktól az ünnepektől, melyek városunk falai között fognak lefolyni nemzeti irodalmunk egyik legnagyobb díszének — Tompa Mihálynak — apotheosisa alkalmával. Művész-világunk egyik szépműve fiatal tagja: Holló Barnabás büszke lehet arra az eredményre, melyet gyönyörű alkotásával a Tompa-szoborral elért, s az ünnepség keretében, bizonyára maga az alkotó művész is el fogja nyerni az elismerés koszoruját, mely míg egyfelől méltó pendantje lesz eddigi művészi érdemeinek, másfelől zálogát fogja képezni annak a szép reménynek, melyet a nemzet az ő zsenialitásához fűz.

De mindenekelőtt büszkének lehetnek azok, kiknek lelkében a szobor felállításának eszméje megfogant. A szépért, nemesért lelkesedő ifju lélek nem viselhette el azt a közönyt, melylyel a nemzet a költő halálakor a hanvai egyszerű koporsóban a hazafias és művészi érdemeket letakarta. Föllebbentette a szemfódelet és életre keltette a költő-pap emlékezetét — s ime, a szobor áll, mintegy tanubizonyságaként annak, hogy mégis van egy darab föld széles e hazában, melynek maroknyi népe szent kegyelettel őrzi annak a férfiúnak emlékezetét, ki egy időben a nemzeti fájdalomnak orvosa, a kétségbeesett léleknek legnagyobb vigasztalója volt.

Azok az ifjak, kik ezelőtt 19 esztendővel azt a nemes célt tűzték magok elé, hogy a költőnek emléksobrot állítsanak, ma már érett gondolkozású férfiak az életnek. Akkor talán nem is gondoltak arra, hogy mire vállalkoztak, csupán egy magasztos idea élt lelkükben, a nélkül, hogy ismerték volna azokat a nehézségeket, melyekkel meg kell küzdeniök. A nélkül, hogy ismerték volna a nézeteit annak az óriási sziklának, mely a nemzet közönyösségéből keletkezett, midőn az új alkotmányos éra hajnalán a szívek minden lüktetése csak a politikai alap megszilárdítására irányult. Az ifju lelkesedés azonban csodákat művelt. Felmelegítette a szíveket itt a mi szűk társadalmi életünkben — s az ifjuság ezzel

missióját teljesítette, czélját már akkor elérte. E tudatnál felemelőbb, magasztosabb jutalma nem lehet a férfi léleknek! Hiszen értékét még az is emeli, hogy a kezdeményezés dicsősége átment a köztudatba!

Azonban a június 4-iki ünnepély a költő apotheosisa lesz s az ünneplő közönségnek abban az éreztőszoborban az örökké élő Tompát kell látnia. A népregék és mondák, az örökbecsű népdalok, hazafias ódák s a virágregék nagynevű költőjének lelke kell hogy éljen, kell hogy megszólaljon az ő emlékezetének ünnepelésében. A költő, ki egykor az egész nemzeté volt, e napon a miénk! Fájdalom, hogy csak a miénk! Mert a nemzet szíve még ma sem dobbant meg elég hallhatóan; a nemzeti elismerésnek és halának koszoruját még ma sem tette le annak a férfiúnak emléksobrára, kinek költészetéből egykor üdítő balzsamként szívta magába az élet adó reményt, a jövendőbe vetett tántoríthatatlan hitet!

E koszorúval adós maradt a nemzet. Resteljük bevallani ezt az adósságot, — de ha elhallgatnók is: néma vádként lebegne szemünk előtt a magyar nemzetnek csodálatos közönyössége egyik legnagyobb szellemű fiával szemben akkor, mikor erkölcsi s anyagi elismerésének koszoruját gyakran oly érdemekért nyújtja pazar bőséggel, melyek az örökkevalóság könyvében nincsenek feljegyezve, míg a nagy költői triász egyik alakjára vonatkozólag elégnék tartja azt a méltánylást, melyet az iskolai tankönyvek nyújtanak.

Mi azonban lelkesedéssel és megnyugvással tekinthetünk a Tompa-szoborra, mert abban nem csupán a S. Szabó József által ezelőtt 19 évvel megpendített s az ifjuság által meleg szívvel felöltet eszmének megvalósulását látjuk, — hanem egy erkölcsi kötelességnek lerovását is, melyet Gömörvármegye közönsége — ugyszólván az egész magyar nemzet helyett — magára vállalt az által, hogy az emlékmű felállításának eszméjét átvette s azt teljesen sajátjává tevén, megvalósította.

Ezért, a mily mértékben sajnálatos az osz-

atlan magyar nemzet oly mérvű erkölcsi elismerésének hiánya, a minővel többi nagyjainkat méltatta: ép annyira örvendetes a költő szükebb hazájának Gömörvármegyének koszoruja, melyet az elismerés, hála és szeretet legszebb virágaiból június 4 én a költő szellemének nyújt s ez által bebizonyítja, hogy van szíve, melyben az igazi nagyság méltó helyet foglal el, van lelkesedése az érdem méltánylására s van áldozatkészsége akkor, mikor erkölcsi kötelességek teljesítéséről van szó.

Dr. Veres Samu.

Városi közgyűlés.

A városi képviselő testület Dr. Kovács László polgármester elnöke alatt f. évi május hó 27-én d. u. 3 órakor közgyűlést tartott, melyen a tisztviselőkön kívül jelen voltak még: Abonyi Pál, Baksay István, Baksay József, dr. Baksay Dezső, Barna Imre, Barányi Gusztáv, Dapsy József, id. Gasko János, id. Glauf Pál, Horváth János, Koreny Pál, Molnár József, id. Rábely Miklós, Soós Ferencz ács, id. Süteő István, Szabó József pénztárnok, Törköly József, Varga Lajos, Varga István, dr. Veres Samu, Zachar Gusztáv és dr. Zeherly István képviselő-testületi tagok.

A közgyűlés első és legfontosabb tárgyát a vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszternek azon rendelete képezte, melyben a miniszter a várost az állami elemi leányiskolai építkezésnek f. évi június hó 1-ig leendő megkezdésére oly figyelmeztetéssel utasította, hogy amennyiben a város az építkezést addig meg nem kezdené, ezen szerződésileg elvállalt kötelezettségének teljesítésére per útján kényszerítené. Ezen rendelettel kapcsolatban mutatta be a városi tanács a községi iskolaszék és áll. elemi iskolai gondnokság együttes ülésében felvett jegyzőkönyvet, melyben az e kérdéssel összefüggő tamásfalai szárnyiskola és óvoda építése, a fiúiskola kibővítése és a város által az iskola fenntartásáért fizetni kötelezett 8000 korona évi összegnek az iskolai építkezésekre való fordíthatása végett tétellett javaslat. A betérjett javaslat felett élénk vita indult meg, melyben részt vettek: Molnár József, id. Glauf Pál, Baksay István, Institoris Endre és Zachar Gusztáv; mignem a közgyűlés azon egyhangú közmegállapodásra jutott: hogy miután Rimaszombat város az állammal kötött szerződés értelmében csakis a saját, tehát a város tanköteles gyermekeinek beiskoláztatásáról tartozik gondoskodni — tekintet nélkül Tamásfalára — az elrendelt építkezések keresztülvitelénél csakis ezen kötelezettségének kíván eleget tenni; miért is határozatilag kimondotta: hogy a jövő szeptembertől kezdődőleg a tamásfalai tanköteles gyermeke-

TÁRCZA.

Tavaszi ébredéskor.

Hullanak már a falombok,
De nem elmúlásra.
Tavaszi száraz lomb-hullás
Élet újulása.

Nincs szüksége már a fának
A száraz levélre,
Mert új ruhát ölt az is a
Tavaszi ünnepére.

A napsugár a hervadást
Már bearányozza,
A virágnak alvó szemét
Életre csókolja.

Gyémánt-csöppel tele rakja
A virágok kelyhét,
A melyeket körül járnak
Az imbolygó lepkék.

Erezni kezdjük lelkünkkel
Hogy valami készül,
Midőn a madár is vissza-
Jő a délvidékről.

Előbúvik rejtekéből
A piezi bogárka,
Hogy fűródjék az élettől
S tényes napsugárba.

A napsugár Isten lelke,
Az élettől szikra.
Az életet fű, fa s virág
Éttől nyeri vissza.

Melytől a madárkebelben
Ez édes vágy támad:
Újra látni szép kék egét
A kedves hazának.

Ezerféle hang festi be
A levegő táját,
Midőn jönnek hazafelé
A dalos madárkák.

Csak jöjjetek egymásután,
Üdvözölve leszek:
Órök s kedves hirnökei
Nyíló kikeletnek!

Lengyel László.

Otthon.

Irtá: Ifj. CSABAY PÁL.

A Szirmai László öreg édes anyja le nem vette aggódó tekintetét fia halavány, bánatos arcáról.

Fáj szívének, hogy fiát ilyen halaványnak, szomorúnak látja. Töpreng magában. Keresi és nem tudja eltalálni az okot, mely fiát ennyire megváltoztatta. Szeretné felvidítani. Elmond neki mindent, a mi négy év alatt eltávozás óta történt falujukban és a vidéken, de hasztalan; semmi mulatságos történetnél nem derül föl fia arca, csak némán tekint ki az ablakon s mereven bámul a semmibe, a messzeségbe, mint a kinek ki tudja hol, merre jár a gondolata.

Valami kimondhatatlan fájdalom nehezül az anya lelkére: éri, hogy a fia nagyon szenved. Nem nyugodhat. Oda megy fiához s mint a beteg gyermekkel szokás, beszél hozzá szeretettel:

— Nem állhatom tovább, édes fiam, mért vagy olyan szótlan? . . . beteg vagy? . . . mi a bajod?

Az feltekint és tompa hangon mondja:

— Lelkem édes anyám, nincs én nekem semmi bajom.

Bányászati és kohászati gyűlés. Az országos magyar bányászati és kohászati egyesület Borsod-gömöri osztálya — melynek ez idő szerint mintegy 94 tagja van — legutóbb Rozsnyón tartotta közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett *Hönsch Ede* bányagazgató elnöke alatt. — Ez alkalommal az elnök elparentálta *Soltz Vilmos* az anyaegyesület volt ügyvivő alelnökét, az egyesület alapítóját; azután beszámolt a Borsod- és Gömörvármegyére vonatkozó és az osztály által kiadandó bányászati és kohászati monographia ügyében tett lépéseiről, mely jelentése alapján az osztály megbízta az elnököt, alelnököt és titkárt, hogy *Edvi Illés Aladár* áll. felsőpariskolai igazgató és *Wahlner Aladár* kir. bányakapitánnyal, kik közül első a kohászati, az utóbbi a bányászati részt fogja megírni, érintkezésbe lépjenek a módosítók megállapítása végett, egyben pedig a gyűlés megállapította, hogy az egész munkát 500 oldalnyi terjedelemben fogja kiadni a magyar mérnök és építészegyesület közlönyének megfelelő nagyságában s hogy a monographia megírásához szükséges adatokat az osztály fogja szolgáltatni. A szükséges helyszíni kutatásokat pedig az íróknak megbízott embere fogja teljesíteni. Időközben az írók személyében változás állt be, amelynyben a bányászati részt *Eisele Gusztáv* bányagondnok fogja megírni. — A közgyűlésen továbbá *Polák Károly* kir. bányabiztos terjesztette elő titkári jelentését. Ezen jelentés szerint a múlt évben tartott az osztály 1. rendezés, 1 rendkívüli és egy választmányi ülést, a melyeknek főbb tárgyai voltak az anyaegyesület székhelyének Selmeczbányáról Budapestre leendő áthelyezése, a bányászati és kohászati akadémia vaskohászati tanszékének végleges betöltése és különösen a fentebb említett monographia ügyei. Jelentette a titkár azt is, hogy a monographia ügye folytonosan halad előre, így mostanában készültek el Borsod- és Gömörvármegyékben lévő összes bányatelkeket egymással összefüggésben feltüntető térképei; továbbá a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium a monographiára vonatkozó geológiai felvételek eszközlésével megbízta *Gesell Sándor* kir. főbányatanácsos főbányageológust, a kinek a vezetése alatt a munkálatok már 1901. év nyarán Dobsinán kezdetüket vették, továbbá hogy az egyes bánya és kohóvállalatokra vonatkozó adatok már nagy részben össze vannak gyűjtve. — A közgyűlés ezután tárgyalta a bánya- és kohómérnöki műszaki munkálatok díjszabályzataira vonatkozó az egyesületi központ által megküldött javaslatát és elhatározta, hogy a legközelebbi közgyűlés Dobsinán lesz, egybekapcsolva felolvasással és a dobsinai jégbarlanghoz való kirándulással. — A pénztári jelentésből kivehető, hogy az osztály vagyona mintegy 2000 korona, a monographia céljaira egybegyűlt vagyon meghaladja a 12000 koronát. Több apró ügy tárgyalása után *Eisele Gusztáv* bányagondnok szép előadást tartott ily czimven: „Vázlatok Westphália köszémbányászatról“, a közgyűlést követő napon pedig az osztály tagjai megtekintették a Csucsom határában lévő Miller-féle ujonnan épített antimón érczelőkészítő művet.

Árlejtés A Rimaszombati város tulajdonát képező szabadkai és pendelesi pusztai birtok zárt ajánlatának határideje és a szóbeli árlejtés folyó hó 26-ikán d. u. 3 órakor folyván le, annak eredményét a következőkben közöljük. A pusztai pendelesi birtokra szóbeli árlejtésen *Farkas Ábrahám* 9700 kor. ajánlatával szemben *Tepper Lajos* Borsod-Mezőkeresztesi bérlő 10600 koronás zárt ajánlata volt a legnagyobb ígéret. A szabadkai birtokra az eddigi bérlő *Kohn József* tett 10300 koronával legmagasabb ajánlatot a *Tepper 10200* koronas ajánlata ellenében. Mindkét ajánlat nagyobb az eddigi bérösszegnél. A pendelesi pusztára a tamásfalvi birtokosok is reflektáltak, ajánlatuk azonban jóval kisebb volt a többinél.

Színleltetés Jolsván. Az árvakért, a jolsvai evang. népiskola felsőbb osztályú növendékei kedves dolgot cselekedtek az elmúlt pünkösdüli ünnep másnapján: két csinos kis gyermek-szindarabot adtak elő, bámulatos ügyességgel, derék igazgató-tanítójuk: *Jurin Samu* vezetése, továbbá: *Jurin Juliska* és *Hoffman Lenke* nagy szorgalommal, örömmel és meglepő ügyességgel végzett betanítása és begyakorlása után. Szinre került: „A level“ című két felvonásos színmű, *Móra István*tól. Azután: „Az elbizakodott“ című szintén két felvonásos színmű, *Inezédy László*tól. — Felvonás közben *Jurin* igazgató növendékei hazafias dalokat énekeltek, négyhangra, gyermekeknél szokatlan sikerrel. Boldog örömtől sugárzott a jelenvolt szülők és gyermekbarátok arca, midőn látták és hallották a jól nevelt gyermekek kedves előadását, a nevelők örömmel és sikerrel végzett munkájának egyéb fényes eredményei mellett, ezt a meglepetés számba menő dicséretes buzgólkodását is. A szép erkölcsi siker mellett az anyagi eredményre is büszkék lehetnek úgy a vezetők, mint a szereplő ügyes és szorgalmas gyermekek, mert hatvanöt koronát adhattak a tiszakerületi evang. árvaház segélyezésére.

Pályázat. A rimaszombati kir. törvényszéknél üresedésbe jött s az 1893. IV. törvényzcikkben megállapított illetményekkel javadalmazott kir. törvényszéki bírói állás betöltése végett s a m. kir. igazságügy miniszter ur f. évi május hó 16-án 5410. I. M. E. sz. a. kelt rendelete folytán pályázatot hirdet. — Felhívának mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1869. évi IV. t. cz. 6. és 7. §§-ában előírt képesítések, nyelvismereteiket, hadkötelezettségi viszonyukat igazoló okmányokkal és az együtt alkalmazást érintő nemtáni rokonai összekötöttesük feltüntetésével szabályszerűen felszerelt kérvényeiket a bírói ügyviteli szabályok 5. §-ában foglaltak megtartása mellett két hét alatt *Kubinnyi Aladár* kir. törvényszéki elnökhöz nyujtsák be, mert az elkésletten, vagy nem szabályszerű uton érkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Egy leány letartóztatása. *Alexi Julia* nevű 17 éves leány, ki gyermekkorá óta férfi ruhában járt, s pünkösd előtt Putnokról egy taligába befogott lovat elhajtott, városunkba jött; itt aztán csakhamar elfogták. Mikor kérdőre vonták, ő azt mondta, hogy ő *Daróczy Jenő*, s Putnokon a gazdtalan kocsira felült, s a lovaeskát elhajtotta. A rendőrség a kir. ügyészséghez szállította a fiú ruhába öltözött leányt, s a fogházban kiderült, hogy a letartóztatott csakugyan leány, ki a *Daróczy Jenő* névre kiállított cselédkönyvet lopta, s már évek óta férfiruhában jár, sőt itt a városban is több helyen szolgált, mint férficseléd.

Szíves tudomásul. Arimaszombati állami elemi iskola növendékeinek folyó évi május hó 28-ára tervezett majálisa — a hűvös időjárás miatt — alkalmasabb meleg időre halasztatott el. A majális megtartására kitűzendő határnapról az elemi iskolás gyermekek fogják a város n. é. közönségét, illetve szülőket jó előre kiértesíteni.

Vizbefutó ember. Folyó hó 24-ikén a szabadkai malomnál egy férfi ösláának indult hulláját fogták ki. Kiderült, hogy ez *Zubács András* 24 éves susányi lakos holtteste, ki még április 30-án ment el a szülei házból az erdőbe, s nyoma vészett. A hulla már több mint három hete volt a vízben és annyira elváltozott, hogy a kórházi hullaházban szülei sem tudták felismerni, csak

Bérbeadó birtok.

Rimaszombatban, a „Szeles“ nevezetű határban **özv. Maléter Albert**né tulajdonát képező szőlő és az alatta elterülő 24972 ööl területű szántó és rét haszonbérbe kiadó. — Bérleti szándékozók forduljanak felvilágosításért *Pokorágyi-utca 23. sz. a.* lakó tulajdonoshoz.

Eladó ház Feleden.

A Diviánszky-féle ház, mely áll két külön lakásból, két kerttel, az újfeledi vasútállomással szemben, a Rima partján, **szabad kézből eladó.** Megtekintés végett **Pólos Mihály** földbírtokos urnál lehet jelentkezni

Értesítés.

A „rimaszombati takarékpénztár“ részéről köztudomásra hozatik, hogy az Osztrák-Magyar-Bank budapesti igazgatósága által

Rimaszombat bank-mellékhelyül

jelöltetvén ki, az ezen bank-piacz és az Osztrák-Magyar-Bank miskolci fiókintézte közötti forgalom közvetítésével a

Rimaszombati Takarékpénztár

biztatott meg és hogy az üzletforgalom megnyitásával időpontjául folyó 1902-ik évi június hó 2-ik napja lett megállapítva, mely időponttól kezdve a miskolci fiókintézetnél leendő leszámítás céljából barmely bank-piaczra szóló váltók az alulirt pénztézetnél lesznek benyújtathatók.

Rimaszombat, 1902. évi május hó 24. én.

Rimaszombati Takarékpénztár.

Hirdetmény.

1804. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajtatónak **Szabó János** végrehajtatást szenvedő elleni 200 kor. s jar. iránti arverési ügyében a végrehajtatási arverést az 1881 évi 60 t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő kiette községben fekvő s a kiettei: 29. sz. tjkvben A. 1. 2. sor, 10 hrsz alatt foglalt kert és 39/2. hrsz. alatt foglalt beltelek és azon épült 5. sz. a. házból a Szabó Jánost felerészben illető jutalékra 234 korona — és a kiettei: 29. sz. tjkvben A. 3—16. sorszám alatt foglalt 2/8. Urb. külbirtokból és ehhez tartozó Urb. erdő, legelő illetményből a Szabó Jánost felerészben illető jutalékra 445 koronában fent ennéll megállapított kiküldetés árban elrendelte annak megtartására határnapul 1902. évi június hó 10-ik napjának délelőtti 10 óráját Kiette községébe a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingatlanok a becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kiküldetés ár 10 %-át, azaz 23 kor. 40 fill. és 44 kor. 50 fillert készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1902. évi április hó 3-ik napján.
2—3 **Velez, kir. tszéki albiró.**

a ruházatáról ismertek rá. — A bíróság megindította a nyomozást, valljon nem forog-e fenn valami bűntény, azonban a megejtett törvénytörési boncsolásnál külérőszakai sérelmet nem találtak.

Nyilvános nyugtázás. A nyustyai magyar olvasókör házálapja javára rendezett táncmulatságon felülfizettek: *Purjesz Ignác* 3 kor., *Gergely János* 1 kor., *Korah Jenő* 1 kor., *Tergalecz Rezső* 1 kor., *Dr. Hruska János* 2 kor., *Hrebenda Ágoston* 2 kor., *Molitorisz Zoltán* 3 kor., *Paulovits János* 2 kor., *Gavora N. 1 kor.*, *Solez Ádám* 2 kor., *N. N.* 1 kor., *Franciszeci Emil* 1 kor., *Groszmann Vilmos* 1 kor., *Elek Zoltán* 2 kor., *Steinhausz Béla* 3 kor., *Lévay Izsó* 1 kor. — Fogadják az illetők az olvasókör köszönetét.

Felhívás!

A rimaszombati konzervgyár részvénytársaság felhívja mindazokat, kik részvényeket jegyeztek, hogy a jegyzett részvények árnak 30%-tőliben megállapított harmadik részletét június hó 15-éig a rimaszombati takarékpénztárnál fizessék be.

Az elkésve fizetőknek 8%-es kamat számítottatik fel.

Rimaszombat, 1902. május 26.

Az igazgatóság.

HOLLÓSY JÓZSEF

első és legrégibb

temetkező-vállalata

RIMASZOMBATBAN.

Érc- és fakoporsók gyári bizományi raktára.

Butorkereskedés, asztalos műhely.

Losonczy-utca 21. és Kossuth La, os-u. 19. sz. saját házában.

Alapított 1864. Alapított 1864.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség tudomására, hogy az 1864. évtől fennálló **temetkező-vállalatomban** ez idő szerint az ország legelső gyárainak **érc- és fakoporsó** készítményeit **birom raktaron bizományba.**

Halalozások alkalomával a szomorított felek **raktáramban a szükséges összes kellekeket**, különféle minőségben és választékban — **mérsékelt aron — tülhelhetik;** van raktaron mindenféle alaku és nagyságu, díszes és egyszerű **érc- és fakoporsó, szemfedő, lepedő, fejpárna és fejdísz, harisnya és cipő, gyertya** a ravatal körül és az egyházi személyek részere, **sirkoszorú, koszorúszalag** különféle szélesség és színben, **mű- és díszvirág** a koporsó és halottas szoba díszítéséhez stb. stb. Tartok **halottas kocsikat** egyenruhas szolgálasményzettel.

Továbbá ajánlkozom halottkémi jelentés kieszközlésére, sírhely kiasatására, harangoztatás, halottas szobának és környékének leketével való bevonására és díszítésére, gyászjelentések készítése és szétküldésére, az egyházi személyeknek a végtisztelesség megadására való felkérésére stb.

Butorokból nagy raktárt tartok folyton, itt a legyszerűbbtől a legdívatosabb tárgyak is megtalálhatók és minden jutányos áron; igen **alkalmas vásárlás menyasszonyi berendezkedésre.**

Épületi asztalos munkák bárminő kivitelben, a legjobb anyagból **műhelyemben szintén készül.**

Szolgálatkészségemet és raktáram nagy választékát a n. é. közönség jóakarataiba ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

HOLLÓSY JÓZSEF,

15—* temetésrendező, butor- és épületasztalos.

Hirdetmény.

A „Miskolci hitelintézet“ áru- és terményraktáraiban az ezidei

X-ik évi gyapjúvásár

beraktározással egybekötve 1902. évi június hó 18-ik napján tartatik. — Részletes felvilágosítással szívesen szolgál

a „Miskolci hitelintézet“ részvénytársaság igazgatósága.

Utánnyomat nem díjaztattk.